

Posudek na diplomovou práci Jiřího Chroboka “Holden Caulfield as a Liminal Character”

Tématem diplomové práce Jiřího Chroboka je analýza Holdena Caulfielda, titulního hrdiny a vypravěče kultovního románu J.D. Salingera *The Catcher in the Rye* (1951, Kdo chytá v žitě), jako postavy „liminální“, tedy nacházející se ve svém životě na rozmezí či prahu dvou etap lidského vývoje, konkrétně mezi adolescencí a dospělostí. Vzhledem k tomu, že mezi základní charakteristiky tohoto hrdiny patří vzdor či jakási soukromá revolta proti světu dospělých a zároveň až umanutá touha setrvat ve stavu nikdy nekončícího dětství, považuji zvolené téma za zajímavou příležitost pro autora k demonstraci jeho schopnosti analytické a interpretační práce s literárním textem.

Po vnější formální stránce, tedy organizační strukturu, lze práci jen stěží něco vytknout – krátká biografie Salingerova, koncept liminality z několika teoretických perspektiv, analytická část a závěr. Obdobné je to s diplomantovými premisami či základními argumenty, i s těmi lze v naprosté většině souhlasit. Problémem je nicméně stránka obsahová a stylistická a to hned z několika důvodů:

Teoretická část:

- Salingerova biografie pokrývá rozsah cca 4 stran textu, což sice není mnoho, pokud by ovšem celá teoretická část nečítala pouhých 12 stran
- pro danou diplomovou práci je zásadní koncept liminality na osobní a individuální/společenské rovní, tedy především pojetí Van Gennepa a Turnera, které bych očekával více akcentované a podrobněji vysvětlené a okomentované
- ačkoliv se jedná o teoretickou část, očekával bych zde více autorského textu ve formě komentáře či příkladů jednotlivých koncepcí liminality

Praktická část:

- zásadním problémem praktické části je to, že takřka vůbec „nekomunikuje“ s částí teoretickou, tj. nejsou v ní žádné odkazy k jednotlivým koncepcím liminality
- závěr jen vágně shrnuje práci vzhledem k tématu liminality

Samostatným aspektem celé práce je pak její stylistická a grafická struktura – velké množství jednovětvých, jedno až dvouřádkových odstavců práci fragmentarizuje do takové míry, že někdy působí dojmem jakéhosi poznámkového aparátu převedeného do textu metodou automatického psaní. Text tak ztrácí na koherenci, které také nepomáhají četné mezery různé velikosti mezi odstavci. Ačkoliv názvy jednotlivých kapitol a jejich úvodní slova nabízejí zajímavá témata a myšlenky, samotné zpracování pak často vyzní poněkud naprázdno (což je ovšem otázka akademického psaní spíše než literárně-teoretického pojednání).

Z těchto důvodů hodnotím diplomovou práci Jiřího Chroboka podmíněně stupněm **dobře**, tedy v závislosti na průběhu její obhajoby.

V Praze 22.5.2013

.....
PhDr. Petr Chalupský, PhD.
oponent práce